

വാക്കുകൾ, വാക്യങ്ങൾ
 അർഥങ്ങൾ, വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ
 കെട്ടുപിണഞ്ഞു കൊടുമ്പിരികൊണ്ട
 മഹാമൗനത്തിൻ തടവറ
 ശ്രന്മശാല....
 ചരിത്രം തളിച്ചിട്ട
 പഴയയുടെ മഞ്ഞപ്പിൽ
 അറിവിന്റെ ഈറ്റില്ല വാതിൽ പഴുതിലു
 ടൊരു ശിശുരോദനം.
 വരരുചിപ്പെരുമയുടെ,
 വാ പിളർന്നൊരു വാക്ക്.
 വിയർപ്പിൻ പശിമയിൽ-
 വാക്കു വിതച്ചവർ,
 ഉപ്പു തീണ്ടാപൊൻകതിരു,
 വിളയിച്ചവർ.
 സംസ്കൃതികളായ്, കൃതികളായ്,
 കൊയ്തു മെതിച്ചു-
 കുടികിടത്തി നിന്റെ ചില്ലലമാരയിൽ.
 പുറ്റു പടർന്നു
 ഇരട്ടവാലൻ പെറ്റു-
 കാവൽ കിടന്നു,

» ഉഷ ഹിന്ദേബ്, ചുണ്ടൽ

ശ്രന്മശാല

കടും മഷിക്കൂട്ടിൽ.
 കലിയുഗ താണധവ-
 താവഴിപ്പെരുമയിൽ
 ഉണ ശൂരത്വം-ആര്യന്റെ ഗുരുവിനു-
 തളിരിലപ്പൊതിയിൽ,
 പെരുവിരൽ ദക്ഷിണ.
 വീണ്ടും തഴുകുന്നു മണ്ണിൽ.
 മഹാചക്ര-
 മുഴുതുമറിച്ചൊരീ തീരതടങ്ങളിൽ
 നാവുണങ്ങുന്നു-
 വരൾച്ച വരുതിക്കനൽ
 നോക്കിലും വാക്കിലും
 വരുന്ന തൂലിക.

തിമിരം മറയിട്ട കാഴ്ചകൾ,
 മറവിയുടെ മാരാല മുടും
 മദം പൂണ്ട ചിന്തകൾ.
 കുമിയുമീ ചാമ്പൽ.
 മുറുകും കടും തുടി,
 കാവലാൾ ഭ്രാന്തൻ.
 കനലിൽ കിളിർത്തവൻ.
 ചെങ്കോൽ പെരുമയുടെ
 നെറുകയിൽ പാതിവ്രത്യത്തിൻ
 ഉടന്തടി...
 ഇതു ചിത, അറിവിന്റെ ചിത.
 വാക്കിനാഹുതിച്ചിത
 ശ്രന്മശാല. ■